

Maxima presentis nunc portio transiit anni,
Rursus & autumnum lux acceptissima signat,
Quâ Deus Angelicas propius spectare ceteras
Postulat, & victi lustrare trophæa Draconis.
O sancta mentes, ô intemerata Jehovæ
Lumina corpore am non horrescentia molem;
O vegeti Heroes, seu vos custodia nostri
Per vigilare jubet, seu fortior imminet hostis
Vires insidiis addens, & viribus iram;
Vestra equidem bonitas primâ virtute perennat;
Vita nec assiduo quicquam consumitur usu;
Vivitis & grandem juveni sub flore senectam
(Si senium numerat sancto qui durat in ævo)
Transigitis, fessi tunc dissimilesq; futuri,
Cum Deus exhaustam cogetur ponere dextram,
Nec fluet ulterius, quod concitat omnia, flumen.

Dicite sed sancti Genii, si quærere fas est,
Cur oculos fugitis nostros? qui cuncta repletis
Atria Terrigenum, qui fixis undiq; claustris
Quascunq; in latebras facili perumpitis æstu.
An quia peccatis oculos langvescere nostros
Constat, ad excelsas vetitum est assurgere flammis?
Aut quia vult tentare fidem Deus, atque videndo
Quæ tangi nequeunt potius credendo probare,
Vestra etiam tectâ est facies, sed ut actus in ipso
Fulgeat effectum, monstrentq; opera inclyta causam?

In-